

SANT RAMON TERRORÍFIC

Un dia, dos nois, el Pau i el Joan passaven la tarda al carrer amb les seves germanes. Havien decidit que després de deixar les seves germanes a casa d'en Pau es prepararien per pujar a Sant Ramon.

Ja a casa d'en Pau, estaven preparant les coses per marxar quan les seves germanes els van aturar. Els hi van demanar si podien anar amb ells.

- No!, perquè si veniu, quan es faci fosc, us posareu a plorar i tindreu molta por.- van contestar fent-se els valents.

Una hora després, el Pau i el Joan ja estaven pujant a Sant Ramon. Era una nit molt fosca, la lluna era l'única llum que hi havia, es veien les ombres dels arbres.

- Les nostres germanes ja tindrien molta por - va dir el Pau, encara que els dos pensaven que aquella nit sí que feia una mica de por, però no ho volien dir al seu amic. Mentre pensaven això, s'asseien a les escales a menjar els entrepans que portaven.

Una estona després ja s'havien acabat l'entrepà, es van aixecar per marxar, perquè ja començava a fer una mica de fred. Quan estaven baixant pel camí, a l'alçada de la segona corba van sentir un soroll molt estrany.

- Que ha sigut aquest soroll?- va dir el Joan.
- Potser ha sigut un monstre - contestà el Pau.
- Ha, ha, quina gràcia.- va dir-li el Joan.- Potser tens raó...- va afegir, però ara, amb una veu més seriosa. Però abans d'acabar la frase van tornar a sentir aquell soroll tan estrany.

Els dos nois es van espantar i van començar a caminar cada cop més ràpid.

- Joan! he notat que alguna cosa m'ha tocat l'esquena!- va dir el Pau amb por. Tenien tanta por que van començar a córrer.

- Aaaaaaa! - van dir els nois alhora.
- Alguna cosa m'ha tornat a tocar! - va dir el Pau.
- A mi també - li va contestar el Joan.

Van córrer, però aquesta vegada molt més ràpid.

Tria el teu final:

-Si vols que s'aturin i es donin la volta, tria el final 1.

-Si vols que segueixin corrents, tria el final 2.

Final 1

- Pau, Pau!-va cridar en Joan. - Alguna cosa m'ha estripat la samarreta! - El Joan li va ensenyar la samarreta estripada que portava.- Pau! la meva samarreta està encara enganxada! - Va cridar encara més fort el Joan.
- Però Joan!, això és una branca! - va dir el Pau.

Aleshores van tornar a sentir aquell soroll tan estrany. En aquell moment es van adonar que aquell soroll el feien uns porcs senglars que estaven uns arbres més enllà.

- Joan! No existeixen els monstres! Serà millor que tornem a casa i no li diguem res a ningú, perquè quin ridícul...- va dir el Pau. Camí de casa, reien només de pensar la por que havien tingut per no res.

Final 2

Corrien el més ràpid que podien.

- Joaaan! Alguna cosa m'ha agafat del turmell i m'ha tret la sabata! - va cridar el Pau mentre s'assenyalava el peu sense sabata.

Van seguir corrents però unes mans amb urpes els hi van agafar pels turmells i els van fer caure al terra.

- Socors, socors! - van cridar els dos nois.

Van veure com dos monstres s'apropaven lentament cap a ells i se'ls hi tiraven a sobre. Els dos monstres es van treure els caps i es posaven a riure. Els monstres eren les seves germanes, disfressades!

- Ha, ha... Heu caigut en la broma! Ara qui són els que tenen por i ploren? - van dir les germanes.

Els dos nois avergonyits i les seves germanes van anar cap a casa, i el Pau i el Joan no van tornar a molestar a les seves germanes.

FI

